

A'

TSASZARI ÉS KIRALYI FELSÉG'
ENGEDELMÉVEL.

Nro 46.

Költ Bétsbenn, Kárátson Havának (Décembernek)
6-dik napján 1799-dik Elzrendőbenn.

Béts.

Károly Fő-Hertzegnek két Tudósításait tet-
te közönségesekké a' Hadi Cancellária, a' Bé-
tsi német Újságnak Dec. 4-dikénn költ Darabjá-
bann:

Az egygyik Tudósítás Növ. 19-dikénn költ
Donäueschingenből, 's ezeket foglalja magábann:
hogy t. i. az ellenség, egy egészsz Divíziót kap-
ván segítségül a' Luxemburgi földről; meg-tá-
madta Növ. 16-dikánn 3 Tsapatokkal Lotharin-

B b b

giai Hertzeg Károly r. M. L. tanyáját Bruch-sálnál; 's ugyan azon időbenn, 4 Tsapatokkal, Hertzeg Hohenlohe, és B. Szentkereszti Generálisok' fekvéseit, Sinzheimnél és Löwenfeldnél. A' sokkal nagyobb számú ellenségnek is hofszas ideig bátrann ellent-állottak Vitézeink: végre mindazáltal kénytelenítették el-vonni magokat, melly hátrább vonulás, mivelhogy tusakodva 's a' leg jobb renddel ment véghez: ugyan azért nem is került igen nagy veszteségbe. Hertzeg Lothringen, az Enz vizénél állapotott meg, 's az Előlvígyázói Pforzheimhoz és Knittlingenhez állítódttak ki a' Vezérjek Gen. Görger által; H. Hohenlohe, Fürfeldnél telepedett meg; B. Szentkereszti, Offenaunál; 's Palatinátusi Oberster Wrede, Helmstaedtnél. — Minthogy az ellenségnek ezen előnyomulása által ismét bé-kerítődött Philippsburg Vára: ez okból szükségesnek találta Károly Fő-Hertzeg, hogy F. M. L. Gróf Sztaray-t, egy Korpussal, Philippsburg vidékére indítsa.

A' másik Tudósítása Károly Fő-Hertzegnek, Növ. 22-dikénn költ, melybenn írja: hogy az ellenség, Alt-Breysachból ki tsapott egynehány ízben, rablás végett; de Gróf Gyulay Generálisunk' Előlvígyázói által számossann fogattattak el közzüle.

Pedemontziumnak Borgo S. Dalmazzo nevű Városotkájából, Lovasság-Generálissa Méláfz, Növ. 22-dikénn indította a' maga leg-újabb Tudósítását, mellyet hasonlóképpenn ki-hirdetett

a' Bétsi német Ujságnak említett napi Darabja.
Ezen Tudósítás szerént :

„Nóv. 19-dikétől fogva 22-dikig, nem történt semmi nevezetes viadal; hanem tsupánn a' két Fél' Előlvígyázói tsatáztak olykor olykor egymással.“

„Mintegy 12 ezer főből álló Frantzia Seregofztály, öfzfze-sereglett vótt Ormeánál (a' Tannaro vize' bal partján, közel Génua' széleihez): de minekutánna a' Lovassai, által takarodtak vólna onnét a' Génuai földre: el-hagyták a' gyalogok is Ormeát; 's Gróf Bellegarde el-foglalta azt, és az Előlvígyázóit Ponte di Nave-ig, 's Montariolóig küldözte.“

„Gen. Sommariva, (kiről írtuk vótt, hogy már az Argentiere-ről, a' Fr. földre küldözött bé Cs. K. vi'sgálódó Vitézeket, Erdödy Hufzar Obertslieut. Ettigshausen Úr' vezérlése alatt) atól fogva, Dél és Észak felé is küldött el a' kormányozása alatt lévő népből bizonyos Szakaszokat, az úgy nevezett Szent Anna és Vraitavölgyeibe. A' melly Szakasza' Sz. Anna völgyébe küldödött, Isolánál, (melly már a' Fr. Respublikának Departement des Alpes maritimes nevű Ofztályaabann esik); ellenségre talált, 's elverte azt Isolából; a' más Szakasza' pedig, melly a' Wraitavölgyébe indult, nem talált ellenségre, ámbár Chateau-Dauphin-ig 's Chenale-ig ment), Viso nevű hegy alljáig, a' hol ered a' Po (Pádus) folyó vize, 's a' hol határozódik a' Fr. Respublikának Departement des Hautes Alpes nevezetű Ofztálya.“

B b b a

„Szúzánál (Turin erényábann Napnyúgót felé), egy ellenséges Sereg-szakasz állott. Ezt, a' 7-dik Magyar Lovas Reg—béli Meskó Fő-Strázsamester meg-támadta Növ. 19-dikénn, 's vízfő-nyomta előbbi tanyájába Szúza megé.“

„Gen. Gróf Klenau, ki a' Génuai földnek napkeleti réseibenn tartózkodik, Növ. 16-dikánn el-verte a' Fr—ákat Torrigliából és Scafterából, melly alkalmatossággal 207 embereket fogott el közülök, kik között hét Tisztek vagynak.“

Ekhárd Fő-Strázsamester, ki a' Karaitzai Regementjéből ment vólt Feldmarsal Szuvarovhoz Szárny-Adjutánsnak, 's vele vólt az egészségnyáronn, a' napokbann ide érkezett Augsbürgből Feldm. Szuvarovtól, a' kinél, Weinrotter Cs. Kir. Oberstlieutenánt Generál-Adjutáns maradt még, a' további rendelésig. Növ. 28-dik napján még Augsbürgbann vólt Feldm. Szuvarov, a' hol ki-nyomtattatta az Újságokbann, Római Császár Ő Felségének hozzája intézett azon Levelét, mellyet a' Thérézia Vitézi Rendjének nagy keresztjével vitt hozzá Hertzeg Eszterházy Generális. Hogy a' közép rangú kereszt, mellyet hasonlóképpen H. Eszterházy vitt Feldm. Szuvarovhoz, Orosz Gen. Hertzeg Pancration számára való, nyilván ki van téve a' Csász. Levelbenn; hanem hat kis keresztnek az Orosz érdemes Tisztek között való ki-osztása, magára bízatódott Feldm. Szuvarovra, hogy a' kiket maga ítél leg-érdemesebbeknek: azoknak adja az említett kis keresztet.

Constantin Orosz Nagy-Hertzeg, Augsburgból Coburg felé vette útját, látogatására kívánván ott lenni a' Felesége' Szüléinek.

Öt napokkal ez előtt indúlt ki innen egy Ofsztály (két Svadron) Lovasság, az itt fekvő Méláfsz Reg-jéből, 's útját Lincznek vette (Felső-Aufztriába), a' hol Braunaunál bé.érkezik fele az Orosz Armádiának, mellyet tisztelet kedvéért kísérni fog Brünn-ig, vagy tovább is, említett Lovasságunk.

A' Fels. Orosz Császár, Feldmarsal Szuvarovot Generálissimussá nevezte, a' ki ezen rangja szerént, minden más Orosz Armádiáknak 's Vezéreknek parantsol.

A' melly drágaságokat adtak az Orosz Császári Felségek, Alexándra Nagy Hertzeg-Afszfony kedves Leányoknak, férjhez menetele' alkalmazásával, azoknak laistromát, mintegy húsz ár-kusból álló Könyvbenn olvastuk. Almélkodást okoz annak tsak olvasása is, még a' leg-gazdagabb Méltóságokbann is. A' drágaságok, következő Tzikkelyekre vagynak a' Laistromos-Könyvbenn fel-ofszta, úgymint: Szent edények, mellyek t. i. az Orosz-Oltárra tartoznak. — Brillióntok 's mindenféle nagy betsű kövekből, 's gyöngyökből temérdek sok ékességek. — Afsztali-edények, aranyból, ezüsből, portzelánból; mellyekhez járólnak, a' flöstökhöz 's ozsonnához, 's haj-füsüléshez, mosáshoz, és öltözéshez (Toilette-hez) tartozó drága készületek is. — Arany, ezüst, se-

lyem 's a' t. matériájú köntösök, a' bé-vett Európai, Magyar, Orosz, 's Moldva íz, vagy módi szerént. — Agyi drága készületek. — Fejér ruhák, a' Menyaszfzony 's Völegény számára, a' leg nagyobb betsü gyóltsból, batifztból, 's Német Alföldi tsipkékből és retzék-ből. — Házi-eszközök, úgymint: drága vendég falak (Spallier) tükrök, asztalok, almá-riomok, 's a' t. — Konyhabéli eszközök, úgymint, mesterséges kementzék 's a' t.

(A' többit mászfzor.)

Hadi Környüldállások.

(Külföldi Ujságok szerént.)

1.) Német-Birodalmiak.

Odenwaldbann, a' fel-fegyverkezett Lakosok, Moguntziai Katonaságtól segítettvén, jól meg-verték a' Frantziákat, Növ. 25-dikénn.

A' Bambergi Püspök, Károly F.-Herzegnek meg-újjított unszolására, Tartományának minden részeibenn nagy készületeket tétel a' fegyvertfogható Lakosoknak fel-fegyverkeztetésére nézve.

A' Moguntziai Jakobínusok, nem láttatnak egézfz bizodalommal lenni az ottani dolgok folyamatjának frantzia lábonn való maradhatása eránt: azért is, újra Pári'sba ment, egy Eickenmayer nevezetü esmeretes Jakobínus, hogy sürgesse a' Moguntziai Ofztálynak a' Fr. Republikával való egygyesítettését; jóllehet hasonló járatbann, Meermann nevezetü Jakobínus is vólt

már Pári'sbann, és üress válafszal tért onnét vízfza.

2.) Helvétziaiak.

Berndból Növ. 21-dikénn: — „A' Sz. Got-hárd hegye mellett, Hospital nevezetű Helység-benn, pestises nyavalya kezdi mutatni magát, melybenn már 13 Személyek hóltak meg, 's húszann kínlódtak, midón az utolsó Tudósításo-kat meg indították onnét.“

„Itt, öt ezer Frantziák vagynak Mainoni Generáiis' kórmányozása alatt.“

3. Hollandiaiak.

Lejddból Növ. 21-dikénn: — „A' Batáviai Respublika' Kórmányfzéke, Fr. Gen. Brune-nek olly értelmű Tudósítását közlötte tegnapelött a' Nemzeti-Gyűléssel; hogy már a' Batáviai föld-ről egészszenn el-takarodtak az Anglusok és Oro-fzok.“

4. Nagy-Britanniaiak.

A' Frantzia-Országí Királyt-kívánó Lako-sokról tudósításokat vett a' Londoni Miniszté-riom, hogy elegendő számmal vólnának ugyan Azok, hanem tsak az a' bajok, hogy hadi meg kívántató dolgok nélkül szükölködnek, mineko-káért a' mint közönségessenn foly a' híre, négy hajókat Fr. Ország' partjai féle küldött el mos-tanság, mindenféle szükséges hadi készületekkel meg-rakva. Kézf pénzü, tíz ezer font sterlia-

get vittek ezen hajók, mellyeknek nevek: Laodicca, Severn, Anson és Piguly.

Hat ezerre megy azon Hollandus Hajós-legényeknek, 's Katonáknak száma, kik a' néhai Helytartóhoz az Araúziói Hertzeghez viseltető hívségekből oda hagyták közelebb, az Anglusok' meg-szállása' alkalmatosságával, Hollandiát, 's által-költöztek Angliába. Wight Szigete mutatódott ki nékiek, a' melybe öfzsze-gyülekezzenek, az Araúziói Hertzegség' Örökösének kormányozása alá.

A' Hollandiai Fr. Vezérrel Brune Gen—a kötött alkuja York Hertzegnek, azt tartja a' többek között: hogy az Angliai fogságban lévő Frantziák közzül nyóltz ezerenn szabadonn vízfzabotsátódjanak Fr. Országba, a' Fr. Kormányozóknak önnön választása szerént. A' ki-választás végett, meg is jelent vala már az újabb Tudósítások szerént, egy Niou nevű Fr. Biztos Londonbann, a' ki főképpenn azokat a' Hajós-legényeket szemeli ki, a' kik 1794-dik esztendő' Júniussának első napján jutottak Angliai fogságba, a' Néhai Howe Admirális által el-nyertt hat frantzia líneai hajókonn.

A' Napkeleti-Indiába Kereskedő-Társaság, úgy tartja az Abukíri győzedelmét Nelson Admirálisnak, mint valóságos fundamentomát a' Napkeleti-Indiabéli háznos diadalomnak, t. i. a' Néhai Tippto-Saib Országa' (Mysore) el-nyeretetésének: minekokaért az ezen Ország' Fő-Városában Seringapatnámbann kapott temérdek kintsből, tíz ezer font sterlinget rendelt nékie aján-

dékül. Ez a jutalom is utánnok illik azoknak, mellyekkel már az Adm. Nelson' érdemeit különösen megjutalmaztatták: az Angliai Király; a' Török Császár; a' Nápolyi Felső; 's a' Szárdíniai Király; a' ki nevezetessenn, Királyi Hertzegei ranggal tisztelte meg Nelson Admirálist.

Londonból Növ. 14-dikénn, — „Tizennégy napoktól fogva, igen sok kereskedő hajók indultak ki Anglia' rév-partjaitól, a' Világnak minden részeibe, Angliai portékákkal gazdagonn megterheltelve.“

„A' Hollandiai földről visszatakarodó Katonáink ábrázatjann megteszik, hogy sokat szenvedtek a' szélveszes tengerenn. (Vesztek is el közzülök, Hollandia' partjainál, a' mint a' Hollandiai Tudósítások bizonyítják.)“

5. Spanyol-Országiak.

A' tartós hadfolytatásnak rentó következései között leg-érezhetőbb ezen Országban, a' tsengő pénznek megszükülése — egy olly Országban — melybe, portéka gyanánt hordódik a' parázs arany és ezüst, nagy rúdakbann, Amérikából.

Hogy az Ország' kiürült kasszájann fogatossann segíthessenn a' Király: ingyen való ajándékot kívánt az Egyházi Rendtől, melly ajándéknak meghatározása végett, öszsze is gyülekeztek vólt az említett Rend' Deputátusai Mádritba, és már szinte végezték vólna is Üléseiket: midön egyszerre parantsolatot kaptak a' Királytól Oct. 23-dikánn, hogy térjenek vissza

a' magok Megyéikbe, olly Kir. kívánság mellett: hogy az Európai Spanyol Papság, tartozzék nyóltzadfél milliót; az Amerikai Spanyol Papság pedig, nyóltz milliót bé-adni a' közönséges kasszába, minden feltétel nélkül.

A' Frantzia Respublikának környülállási.

Ezen még nem régi Respublika' sokszori változásai (Revolúziói) alkalmatosságával; szokás volt még eddig mindenkor, hogy a' Teátramokban, a' meg bukott Felekezetet, nevettség és tsúfság' tárgvaivá igyekeztek még inkább tenni a' Játzó-Személyek; a' hatalmas Felekezetnek pedig rúttól tsapokárkodtak. A' mostani Konzulok alatt is kezdte magát újra nyilatkoztatni ez a' keserítő és háborúság-szerző szokás: de ök azt mindjárt első kezdetébenn meg-fojtották.

Azombann tsak ugyan el küldik szem elől ök is, a' meg-bukott Felekezetnek azon Tagjait, a' kiktől félni kellene nékiek. Harmintzhét illyetén veszedelmes Személyek, kik között vannak olyanok is, a' kik Tagjai valának a' Törvényhozó-gyűlésnek, Déli-Amerikának éppen abba a' Guyanne (Guiana) nevezetű vidékébe küldődnek, a' hová küldődtek vala Barthelémy és Pichegru is, szerentsétlen Társaikkal egygyütt. Hufzonkét más gyanús sőt bűnös Személyek, nem küldődnek ugyan el Európából; hanem rab-ságban fognak tartatni ugyan tsak, a' de la Charente-Inférieure nevezetű Olstálynak egy oly Hely-

ségében, melyet, a' Belső-bátorságra-ügyelő Miniszter fog meghatározni: minekokáért ezeknek, a' nevezett Ofztálynak Rochelle (Rupella) nevű Városában kell megjelenni (mely erős Város; Pári'stól 103 óránuyira esik Dél és Napnyúgot között) 's onnét fognak elvitetödni a' Policzáj-Miniszter által meghatározandó helyre.

Ezeknek neveik: Briot; Antonelle; Lachevardière; Poulain-Grandpré; Grandmaison; Talot; Quirot; Daubermesnil; Frison; Declercq; Jourdan (de la Haute-Vienne); Lesage-Senault; Prudhon; Grosccassand-Dorimond; Guesdon; Julien (de Toulouse); Santhonax; Tilly (a' kinek neve fenn forgó vólt akkor, midön Génúában, Frantzia Követség Helytartója vala) Stevenotte; Gastaing; Bouvier; és Delbrel.

A' kik Amérikába küldödnek: azok Rochefort (Rupifortium) Városában tartoznak megjelenni, (melly tenger-melljéki Város, 102 óránuyira esik Pári'stól, Dél és Napnyúgot között) 's onnét szállítódnak el Amérikába.

Ezeknek neveik: Destrem (Ex-Deputátus az az, Tagja vólt közelebb a' Törvényhozógyűlésnek); Arena (Ex-Deputátus, a' ki agyon akarta szúrni Bonapartét, Növ. 10-dikénn, a' Törvényhozó Iffjabbik Tanáts' Ülésében); Marqueti; (Ex-Deputátus); Truc, (Ex-Deputátus); Felix Lepelletier; Charles Hesse (a' ki a' Hafzsziai Landgráfi Házból vette származását); Scipion du Roure; Gagny; Massard; Fournier; Giraud; Fiquet; Basch; Boyer; Vanhek; Michel; Jorry, (a' ki egynehány Hónapoktól fogva Generális-

Adjutánságot visel egy Fr. Armádiánál); Brutus Maignet, (a' ki, Kapitány fővel küldődött volt el az előbbi Direktóriumtól, éppen Guianába, 's már útbann is vagyon); Marchand; Gabriel, (a' ki éppenn induló félbenn volt már Guiana felé, de koránt sem mint számkivettett Rab, hanem mint olly rangú Tisztviselő, kit, az előbbeni Direktórium, Victor Huguessel egygyütt Polgári Biztosnak küldött Guianába); Mamin, (ez az a' gonosz vérfzopó, ki a' néhai szerentsétlen Lamballe Hertzegnének még meleg testéből ki-szakasztotta a' szívét, 's egy volt az úgy nevezett Septembriseurök között, a' kik 1792-dik esztendő' Septemberének 2-dik napján, irtóztató öldökléseket vittek véghez, nem tsak Pári'sbann, hanem egész Fr. Országban, minden Törvény-fizoláltatás nélkül, az ollyan Személlyekenn, a' kikre haragudtak ok. Midön most el-fogatódott ez a' Mamin: olly agyarkodással védelmezte magát, a' Pári'si Tudósítások' kifejezése szerént, mint egy dühös tigris) J. Sabathier; Clémence; Marné; Jourdeuil; Metge; Mourgoing; Corchant; Meignant (de Marseille); Henriot; Lebois; Soulavie; Dubreuil; Didier; Lambert; Daubigny; 's Xavier Audouin.

Ezen előadott nevek között a' négy első mellé, ezt a' ragasztékot: Ex-Député, magok a' Konzulok tettek Növ. 17-dikénn hozott Végzésekbenn, melynek kezdő szavai ezek:

„Pári'sbann, a' Fr. Respublika' 8-dik esztendejébéli Brumaire Hónapnak 26-dikánn. A' Respublika Konzulai, akarván telyesíteni a' fo-

lyó Hónap' 19-dik napján (Nóv. 10-dikénn) hozott Törvénynek 3-dik Tzikkelyét, melly ő nékiek különössenn kötelességjékké teszi a' belső tsendességnek helyre-állítást: végzik. *Itt következnek a' Tzikkelyek:*

Az Amérikába számkivettetendő Tagok' szententziája, gyengénn van ki-fejezve, tsak egy sorbann, melynek értelme ez: „hogy ki fognak menni a' Fr. Respublikának Európai földjéről.“

Párisból Nóv. 22-dikénn: — „A' Konzulok, különössenn tudósították a' külföldi Minisztereket az eránt, hogy ők, nem nevezik magokat Consulátusnak; hanem: a' Respublika' Konzulainak; akarván ez által jelenteni, hogy a' Konzulság' nevezet alatt értetődik, tsak a' méltósága mindenik Konzulnak; nem pedig, az a' hatalom, mellyet formál a' három Konzulok' egygyessége.“

„A' melly nap, Elölülő valamelyik a' Konzulok közzül: 24 óráig ki nem megy az nap a' Directóriális palotából.“

„A' Konzulok, kéntelenségből tselekedték, hogy 37 nevezetes Személyeket Amérikai számkivetésbe küldenek, 22-öt pedig a' frantzia földön záratnak el: minthogy látták, hogy azok vlszta-akarnak élni, a' nékiek engedett szabadsággal.“

„Bonaparte Lucziánról az a' közönséges hír, hogy Madritba megy Követnek.“

A' Törvényhozó-gyűlésből ki-zártt Tagok közzül egynehányann adták ki nyomtatásbann írásait, mellyekben láttatnak már meg-esmér-

ni, az új Revolúciónak szükséges voltát. Illyenek p. o. Savary; Joubert (de l' Hérault); Bergasse-Lazirouille; Doche-Delille; Porte 's a' t.

A' Törvényhozó-gyűlésnek nyugvó Tagjai között, (a' kik t. i. nintsenek benne a' két Tanács által ki-szemeltt 25 Tagos Kommissziók-bann) tizenöt Kommisszariusokat neveztek ki a' Konzulok, kiket a' Respublikának külömbkülömbféle Ofztályaiba küldenek el, de olly szemességgel, hogy egy sem küldődik abba az Ofztályba, a' melyből való. Ezen Kommisszariusok' hatalma azombann, igen keskeny határok közzé vagyon szorítottva; 's többnyire csak abban határozódik: hogy figyelmezzenek a' közgondolkodás' módjára; tudósítsák a' Direktóriumot, az általok észre-veendő akadályokról; és hogy a' helybéli Elöljárókkal egygyet-értve, tehetnek olly rendeléseket, a' mellyek haladékokot nem szenvednek. Meg is változtathatják az ollyan Tisztviselőket, a' kiket nem látnak alkalmas eszközöknek, a' Konzulok' szándékának végrehajtására; csak hogy e' részben tartoznak tudósítani a' Belső dolgokra ügyelő Minisztert. Ezen Kommisszariusok között meg is vagynak már nevezve némeltyek, a' Pári'si új Tudósítók-bann, mellyek szerént: Jard-Panvilliers, Lyonba megy; Curée, Marseille-be; Delcroix, az Északi Ofztályokba, Lecointe-Puyravaux, Tours (Turones vagy Caesarodunum) Városa' vidékére; Mallarmé Nancy-ba.

A' Suánokat vátig igyekeznének le-tsillapítani a' Konzulok. Majd meg-válík, mire me-

nének. Némelly Tudósítások most is azt írják felölök, hogy mind inkább inkább terjednek: mások ellenben, hogy egynehány Vezérjeik le tették volna a' fegyvert. Ezen Vezérek között név szerént említődnek: Scepeaux, Dantichamp, Sapineau, Turpin, és a' Felesége.

A' Magyar Országi Írók, 50-nél
jóval többenn vagynak.
Írá Sándor István.

Schwartzner és Engel Uraknak Magyar Országról németül írott minapi Könyveik, nem szükölködnek dítseretem nélkül; mert, a' mint tudva van, kül és bel földönn a' betsek meg-esmértetett; de abbann velek meg nem egygyszethetek, midön azt hirdetik, hogy valamennyi született Magyar Országi Íróink, 50-nél többenn nintsenek, ha bár a' Vakarék Íróinkat is egyfzersmind számba vesszük. Ez, ha igaz volna, bizony az egész Országnak szégyenére válnék. Az említett Tudós Urak igen meg-tsalatkoztak, midön ezt el hitették magokkal. Hogy ezen vítatást, nem igaznak meg-mutathassam, nintsen egyébre szükségem, hanem tsak hogy azon élő Íróinkat elő számláljam, kik magyarúl írtak. A' Deák Íróink között, tsak egynehányat fogok említeni, az egyéb nyelvű Íróink között pedig egygyet sem. Azon Írók, kiket elő-hozni, vagy el-felejtetem, vagy pedig, mivel tudtomonn kívül vannak, nem is említhetem, bostásának meg, mert leg-kissebb okom sem volt.

hogy meg-fofzszam őket érdemeiktől. Ha pedig valaki azt mondaná, hogy két esztendőből fogva meg szaporodott az Íróink száma, anuak azt felelném, hogy valamint egynehány újjal megsokasodott, úgy viszont némelly réginek ki-halásával meg-kevesedett. Lehet azombann, hogy talám azon Írók közzül is, a' kiket említendek, egy kettő, még a' szóban forgó két Könyv megjelenése előtt ki-múlt e' Világból, de ki tehet rola, hogy nints értésünkre a' tudós Hazafiaknak állapotjuk. — Még ezen meg-eshető hiba mellett is háromszorta nagyobb az Íróink számok, hogy sem az említett Urak hirdették. 'S ha az élő Íróinknak, az az: kik Magyar Országban születtek, 's Magyar, Deák, és egyéb nyelvekenn valamit írtak, az ő feles számokat adhattam volna elő, úgy bizonyos vagyok benne, hogy leg alább is hatszorta nagyobb lett volna számok. Eleinten olly szándékkal valék, hogy az Íróknak munkáikat is fogom egyfeszermind említeni, de mivel ez sokra terjedett volna, 's azon kívül is fel-tettem magambann, hogy a' magyarul írott 's ki-adott Könyveket rövid idő múlva, a' ki-jövéseknék ideje szerént, a' Magyar Könyvház nevű munkámbann, egyről egyre akarom emlegetni, ez okból azt mostan szükségtelennek tartom.

(Némelly Jegyzések, mellyek, ezen Előadáshoz tartoznak, és a' benne meg-ígért nevek, ezentúl fognak Hírmondónkbann közlődni.)